

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Veselé a soudců JUDr. Ivy Suneghové a JUDr. Aleše Nezdařila ve věci žalobce: **AD5, s.r.o.**, IČ 25281763, se sídlem Praha 4, Vídeňská 3, zast. JUDr. Václavem Hlavínem, advokátem v Praze 5, Zavadilova 5, proti žalovanému: **Galerie Butovice s.r.o.**, IČ: 27199428, se sídlem Praha 5, Radlická 117, zast. Petrem Čížkem, advokátem v Liberci, Pražská 4, o **zaplacení 5,553.285,- Kč s přísl.**, k odvolání žalobce a žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26. srpna 2010, č.j. 18C 82/2010-60,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se m ě n í** tak, že se řízení **n e z a s t a v u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení o zaplacení částky 5,553.285,- Kč s příslušenstvím (výrok I.) a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 149.570,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.).

Dle odůvodnění takto soud I. stupně rozhodl dle § 106 odst. 1 o.s.ř. s tím, že dle smlouvy uzavřené mezi účastníky má být věc projednána v řízení před rozhodci.

Proti tomuto usnesení podal včasné odvolání žalobce a namítal, že 1) o otázce příslušnosti soudu již pravomocně rozhodl Vrchní soud v Praze, neboť Vrchní soud v Praze rozhodl usnesením, že k projednání a rozhodnutí dané věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy. 2) Napadené rozhodnutí je v rozporu s právním názorem soudu I. stupně vyjádřeným v průběhu jednání, které se konalo dne 28. 6. 2010. Zde soud konstatoval, že námitka existence rozhodčí doložky nebyla uplatněna včas, neboť se tak nestalo při prvním úkonu, který žalovanému ve věci náležel, tj. při podání odporu proti platebnímu rozkazu. Postup soudu se tedy jeví jako nesrozumitelný a napadené usnesení je zmatečné. 3) Nárokovaná škoda nevznikla ze smlouvy uzavřené mezi účastníky, ale byla způsobena neoprávněným zadržením movitých věcí žalobce. Není tu tedy ani souvislost se smlouvou. Žalovaný zadržel věci žalobce v okamžiku, kdy mezi účastníky již žádný smluvní vztah neexistoval. Smlouva zanikla již 17. 6. 2006 (čl. 11 smlouvy) a věci byly žalovaným zadrženy až 13. 12. 2006. V případě zániku smlouvy uplynutím času zanikla smlouva jako celek. 4) Smlouva o smlouvě budoucí nájemní je od počátku neplatná pro její nesrozumitelnost a neurčitost.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Proti uvedenému usnesení podal odvolání i žalovaný, a to proti výroku o nákladech řízení. Namítal, že soud I. stupně nesprávně stanovil výši odměny za právní zastoupení advokátem. Správně výše nákladů řízení činí 182.878,- Kč. Z uvedeného důvodu navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení ve výroku o nákladech řízení změnil a žalovanému přiznal náklady ve výši 182.878,- Kč.

Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu I. stupně i řízení, které jeho vydání předcházelo, dle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce je zčásti důvodné.

Dle § 103 o.s.ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Dle § 106 odst. 1 o.s.ř. jakmile soud k námitce žalovaného uplatněné nejpozději při prvním jeho úkonu ve věci samé zjistí, že věc má být podle smlouvy účastníků projednána v řízení před rozhodci, nemůže věc dále projednávat a řízení zastaví; věc však projedná, jestliže účastníci prohlásí, že na smlouvě netrvají. Soud projedná věc i tehdy, jestliže zjistí, že věc nemůže být podle práva České republiky podrobena rozhodčí smlouvě, nebo že rozhodčí smlouva je neplatná, popřípadě že vůbec neexistuje nebo že její projednání v řízení před rozhodci přesahuje rámec pravomoci přiznané jim smlouvou, anebo že rozhodčí soud odmítl věci se zabývat.

Žalobce nerozlišuje ve svém odvolání mezi věcnou příslušností soudu a relativní překážkou řízení, kterou je existence rozhodčí smlouvy.

Věcnou příslušnost zkoumá soud kdykoli za řízení (§ 104a odst. 1 o.s.ř.). Jestliže bylo usnesením Vrchního soudu v Praze rozhodnuto, že k projednání a rozhodnutí věci jsou příslušné v prvním stupni okresní soudy a že po právní moci usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Obvodnímu soudu pro Prahu 5, není tím dotčena možnost tohoto soudu zkoumat další podmínky řízení, tj. místní příslušnost dle § 105 o.s.ř. a otázku existence rozhodčí smlouvy dle § 106 o.s.ř. (§ 104a odst. 6 o.s.ř.). Z uvedeného vyplývá, že námitka žalobce, že Obvodní soud pro Prahu 5 již nesměl otázku existence rozhodčí doložky přezkoumávat, protože mu v tom bránilo pravomocné rozhodnutí nadřízeného soudu, není důvodná.

Otázkou existence rozhodčí smlouvy se pak soud zabývá jen k námitce žalovaného uplatněné nejpozději při prvním jeho úkonu ve věci samé. K včasnosti uplatnění námítky uvádí odvolací soud následující. Odpor proti platebnímu rozkazu není prvním procesním úkonem žalovaného, při kterém by musel přednést námitku místní nepřislušnosti a námitku existence rozhodčí doložky. Byl-li účinkem odporu platební rozkaz zrušen (a jediným účelem odporu je dosažení zrušení platebního rozkazu), zůstává žalovanému zachována námitka místní nepřislušnosti a námitka existence rozhodčí doložky do okamžiku prvního procesního úkonu, kterým se na soud obrací po zrušení platebního rozkazu. Tento názor vyslovil již bývalý Nejvyšší soud ČSR v rozhodnutí ze dne 12. 3. 1955, sp.zn. Ncd 393/55, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 73/1955 a k uvedenému názoru se přihlásila i současná judikatura (viz. rozh. NS ČR sp.zn. 23 Cdo 1164/2009, 33 Odo 1455/2006, 23 Cdo 937/2009).

V projednávané věci soud vydal platební rozkaz, proti němuž podal žalovaný včas odpor. Usnesením soudu ze dne 8. 4. 2009 byl následně žalovaný vyzván v souladu s ust.

§ 114b o.s.ř. k vyjádření se k žalobě. Žalovaný ve svém vyjádření (č.l. 17 a násl. spisu) namítl existenci rozhodčí smlouvy. Jeho námitka je včasná, tj. učiněná při prvním úkonu ve věci samé. Stejný závěr zjevně učinil i soud I. stupně, i když při ústním jednání sdělil účastníkům předběžně opačný názor. To však neznamená, že by po prostudování judikatury nemohl svůj názor změnit, pokud ještě o námitce dle § 106 o.s.ř. nerozhodl, a posoudit námitku žalovaného jako včasnou.

Na rozdíl od soudu I. stupně však odvolací soud dospěl k závěru, že námitka žalovaného není důvodná.

Účastníci dne 17. 2. 2006 uzavřeli smlouvu, kterou označili jako smlouvu o smlouvě budoucí nájemní. Jedná se o smíšený typ smlouvy, obsahuje též smlouvu nepojmenovanou, kde si účastníci sjednali, že budoucí nájemce provede za tam uvedených podmínek některé dokončovací práce v prostorách, které budou předmětem nájmu. Čl. 16.5 smlouvy obsahuje rozhodčí doložku-spory vzniklé z této smlouvy či v souvislosti s ní budou vyřešeny Rozhodčím senátem Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře ČR v souladu s Rozhodčími pravidly uvedeného soudu.

Dle čl. 11 smlouvy tato smlouva se uzavírá na dobu 4 měsíců ode dne jejího uzavření s výjimkou ustanovení tohoto článku a uplatněných nároků na náhradu škody a úhradu smluvních pokut uplatněných v uvedené dvouleté době, jež zůstávají mezi Smluvními stranami závazná a účinná i po tomto datu, a to až do úplného splnění všech práv a povinností z nich vyplývajících.

Uplynutím doby 4 měsíců, na kterou byla smlouva uzavřena, smlouva pozbyla právních účinků a nelze se tedy dovolávat ani tam sjednané rozhodčí doložky. Smlouva a rozhodčí doložka v ní obsažená nezůstala účinná ohledně uplatněného nároku na náhradu škody, neboť se nejedná o nárok uvedený v čl. 11, který by měl souvislost se smlouvou uzavřenou mezi účastníky. V projednávané věci jde o vznik škody na straně žalobce neoprávněným zadržením movitých věcí žalobce, nejedná se o vznik škody porušením povinností ze smlouvy, ale o zcela samostatný odpovědnostní vztah, který nemá souvislost s uvedenou smlouvou. V tomto je tedy nutno dát žalobci jako odvolateli za pravdu.

Z uvedeného je zřejmé, že soud I. stupně rozhodl nesprávně, když v projednávané věci nejsou splněny podmínky pro postup dle § 106 o.s.ř..

Odvolací soud proto postupoval dle § 220 o.s.ř. a napadené usnesení změnil, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 8. prosince 2010

JUDr. Milada V e s e l á v. r.
předsedkyně senátu